

Just Now

*a toolbox
for teaching
human rights*

Prawa kobiet

Zestaw kart osi czasu JustNow

Projekt "JustNow - A Toolbox for Teaching Human Rights" koncentruje się na opracowaniu materiałów metodologiczno-dydaktycznych związanych z edukacją w zakresie praw człowieka, w połączeniu z grami symulacyjnymi i uczeniem się różnorodności w pozaformalnej i formalnej pracy edukacyjnej z młodzieżą.

Ten zestaw kart na osi czasu koncentruje się na prawach kobiet, obejmując kluczowe kamienie milowe, czołowe postacie, wydarzenia, ustawodawstwo i organizacje działające w tej dziedzinie. Karty mogą być wykorzystywane w edukacji historycznej lub obywatelskiej, a także w innych formach edukacji pozaformalnej. Zaleca się, aby nauczyciele uzupełnili karty o lokalne przykłady.

Karty zostały stworzone przy użyciu obrazów i informacji wyszukanych w Internecie, ze źródłami odnotowanymi na odwrocie kart. Karty zostały stworzone wyłącznie do celów edukacyjnych non-profit i są wykorzystywane w salach lekcyjnych lub nieformalnych placówkach edukacyjnych.

Utworzone przez: Zespół projektowy JustNow

Treść tych materiałów nie odzwierciedla oficjalnej opinii Unii Europejskiej. Odpowiedzialność za informacje i poglądy wyrażone w materiałach spoczywa wyłącznie na ich autorze (autorach).

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Prawa kobiet

Przegląd kategorii

Kluczowe terminy i pojęcia	Definicje kluczowych terminów w dziedzinie ekologii
Kluczowe wydarzenia i kamienie milowe	Ważne wydarzenia i kamienie milowe w historii praw kobiet
Sztuka i kultura	Filmy i sztuka poruszające tematy związane z ekologią
Główne problemy i wyzwania	Współczesne kwestie i wyzwania wpływające na prawa kobiet
Organizacje	Znane organizacje walczące o prawa kobiet
Kobiety pionierki	Kobiety, które utorowały drogę innym w dziedzinach tradycyjnie zdominowanych przez mężczyzn
Osoby godne uwagi	Znani działacze na rzecz praw kobiet, naukowcy, adwokaci

Przegląd wszystkich kart „Prawa kobiet”

Notable Individuals	Key Events & Milestones	Major Issues & Challenges	Arts & Culture	Organisations	Key Terms & Concepts	Women Trailblazers
Gloria Steinem	Istanbul Convention	modern slavery	Frida Kahlo	Suffragette Movement	reproductive rights	Marie Curie
Emmeline Pankhurst	The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)	gender-based violence	Simone Beauvoir	Menstrual Equity activism	gender roles and gender equality	Eleanor Roosevelt
Malala Yousafzai	Women's Day Off - Icelandic women strike	incel subculture	Vagina Monologues	UN Women	feminism	Ada Lovelace
Elizabeth Cady Stanton, Susan B. Anthony and Lucretia Mott	Beijing Declaration and Platform for Action	reversal of reproductive rights	"Hidden figures" movie	Everyday Sexism	gender pay gap	Valentina Tereshkova
Simone Veil	Declaration of the Rights of Woman and of the Female Citizen	political participation of women	We Can Do It!	Gulabi gang	women's rights	Hannah Arendt
Clara Zetkin	UN Security Council Resolution 1325	#metoo	Neue Frau	Digital Feminism	gender discrimination	Aletta Jacobs
Angela Davis	Mahsa Amini protests	maternity protection	Waris Dirie	Representation Project	misogyny	Marija Jurić Zagorka

**SLAVERY
STILL
EXISTS**

Źródło zdjęcia: Hermes Rivera on Unsplash

Źródło tekstu: www.antislavery.org/slavery-today/modern-slavery/

Współczesne niewolnictwo

Anti-Slavery International definiuje współczesne niewolnictwo jako sytuację, w której dana osoba jest wykorzystywana przez innych w celu osiągnięcia korzyści osobistych lub komercyjnych. Podstępem, przymusem lub siłą traci wolność. Obejmuje to między innymi handel ludźmi, pracę przymusową i niewolę za długi.

Według najnowszych globalnych szacunków dotyczących współczesnego niewolnictwa (2022) Walk Free, Międzynarodowej Organizacji Pracy i Międzynarodowej Organizacji ds:

- 49,6 miliona ludzi żyje we współczesnym niewolnictwie - w pracy przymusowej i przymusowych małżeństwach
- Około jedna czwarta wszystkich ofiar współczesnego niewolnictwa to dzieci.
- 22 miliony ludzi jest w przymusowych małżeństwach. Dwie na pięć z tych osób to dzieci
- Spośród 27,6 miliona osób uwięzionych w pracy przymusowej, 17,3 miliona jest wykorzystywanych do pracy przymusowej w gospodarce prywatnej, 6,3 miliona jest wykorzystywanych seksualnie w celach komercyjnych, a prawie 4 miliony jest zmuszanych do pracy przymusowej przez władze państwowe.
- Pandemia Covid-19 zaostrzyła warunki prowadzące do współczesnego niewolnictwa.
- Pracownicy migrujący są szczególnie narażeni na pracę przymusową.

Przemoc ze względu na płeć

Przemoc ze względu na płeć (GBV) odnosi się do szkodliwych działań lub zachowań skierowanych przeciwko osobom ze względu na ich płeć, zazwyczaj przeciwko kobietom i dziewczętom ze względu na ich postrzeganą lub faktyczną tożsamość płciową lub rolę w społeczeństwie. GBV jest głęboko zakorzenioną kwestią z poważnymi konsekwencjami fizycznymi, emocjonalnymi, psychologicznymi i społecznymi i może przybierać różne formy: przemoc domowa, molestowanie seksualne, napaść seksualna, handel ludźmi i handel seksualny, małżeństwa dzieci, okaleczanie żeńskich narządów płciowych (FGM), zabójstwa honorowe, cyberprzemoc i nękanie w Internecie, stalking.

Przemoc ze względu na płeć jest kwestią globalną, która dotyka miliony osób i stanowi naruszenie praw człowieka. Wysiłki mające na celu zwalczanie przemocy ze względu na płeć obejmują reformy prawne, kampanie uświadamiające, usługi wsparcia dla ofiar oraz zmiany w postawach społecznych dotyczących ról i norm związanych z płcią.

Raped

I speak

#MeToo

#MeToo
Misshe

Subkultura Incel

Termin "incel" jest skrótem od "involuntary celibate". Odnosi się do internetowej subkultury osób, głównie mężczyzn, którzy twierdzą, że nie są w stanie znaleźć romantycznych lub seksualnych partnerów, pomimo ich pragnienia takich relacji. Subkultura incel charakteryzuje się kilkoma kluczowymi cechami:

- Mizoginizm (obwinianie kobiet za brak romantycznego lub seksualnego sukcesu, promowanie szkodliwych stereotypów, wyrażanie głęboko zakorzenionej niechęci do kobiet);
- Przemoc i ekstremizm (niektóre osoby identyfikujące się jako incels popełniły masowe strzelaniny lub akty terroryzmu, często wymierzone w kobiety, co wskazuje, że subkultura ma potencjał radykalizacji osób i podżegania do przemocy);
- Uprawnienia i bycie ofiarą (incels często postrzegają siebie jako ofiary dynamiki społecznej i płciowej, czując się uprawnionymi do romantycznych lub seksualnych relacji... więc kiedy ich oczekiwania nie są spełnione, prowadzi to do frustracji i złości);
- Samoizolacja (ideologia incel może sprzyjać samoizolacji i wycofaniu społecznemu, ponieważ członkowie są zniechęceni do szukania pomocy lub wsparcia poza subkulturą, co utrudnia im zajęcie się podstawowymi kwestiami, takimi jak zdrowie psychiczne lub umiejętności społeczne).

Nie wszystkie osoby identyfikujące się jako incels są agresywne lub mają skrajne poglądy. Niektórzy mogą dołączyć do tych społeczności internetowych z powodu samotności lub chęci wsparcia. Zachęcanie do zdrowych dyskusji na temat związków, dynamiki płci i zdrowia psychicznego może pomóc osobom, które mogą być narażone na ryzyko wciągnięcia do tej subkultury, znaleźć bardziej konstruktywne sposoby radzenia sobie z poczuciem samotności lub frustracji.

MY BODDY

MY

CHOICE!

Odwrócenie praw reprodukcyjnych

Termin "odwrócenie praw reprodukcyjnych" odnosi się do wysiłków mających na celu wycofanie lub ograniczenie praw i dostępu do usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego, w tym antykoncepcji i aborcji. Wysiłki te mogą przybierać różne formy, takie jak ustawodawstwo, polityka lub decyzje sądowe, które ograniczają zdolność danej osoby do podejmowania decyzji dotyczących jej zdrowia reprodukcyjnego. Motywacja stojąca za takim odwróceniem często wiąże się z przekonaniem politycznymi, religijnymi lub moralnymi.

Odwrócenie praw reprodukcyjnych jest problematyczne ze względu na odmowę autonomii jednostki, ponieważ narusza jej prawo do podejmowania decyzji dotyczących własnego ciała i zdrowia reprodukcyjnego. Takie ograniczenia mogą prowadzić do niebezpiecznych aborcji, problemów zdrowotnych matek i niechcianych ciąży (np. jeśli dostęp do środków antykoncepcyjnych jest ograniczony). Wszystko to nieproporcjonalnie wpływa na zmarginalizowane społeczności, w tym osoby o niskich dochodach, co tylko pogłębia istniejące różnice społeczne i ekonomiczne.

Najbardziej znaczące przykłady tego odwrócenia w 2020 roku można zaobserwować w Stanach Zjednoczonych i w Polsce.

WOMEN'S POLITICAL UNION
OF NEW JERSEY

VOTES FOR WOMEN

CAMPAIGN YEAR BOOK

WOMEN'S POLITICAL UNION
OF NEW JERSEY

VOTES FOR WOMEN

CAMPAIGN YEAR BOOK

Zdjęcie: Unkown na Wikimedia Commons, Women's Political Union of New Jersey (1920)

Źródła: www.iknowpolitics.org/en/learn/knowledge-resources/guide-training-material/promoting-womens-political-participation
www.unwomen.org/en/what-we-do/leadership-and-political-participation/facts-and-figures

Udział kobiet w życiu politycznym

Na dzień 15 września 2023 r. w 26 krajach na stanowiskach szefów państw i/lub rządów zasiada 28 kobiet. Przy obecnym tempie równość płci na najwyższych stanowiskach władzy nie zostanie osiągnięta przez kolejne 130 lat. Pięć najczęściej zajmowanych tek przez kobiety-ministrów gabinetu to kobiety i równość płci, a następnie sprawy rodziny i dzieci, integracja społeczna i rozwój, ochrona socjalna i zabezpieczenie społeczne oraz sprawy ludności tubylczej i mniejszości. Tylko sześć krajów ma 50 procent lub więcej kobiet w parlamencie w jednej lub niższych izbach: Rwanda (61 procent), Kuba (53 procent), Nikaragua (52 procent), Meksyk (50 procent), Nowa Zelandia (50 procent) i Zjednoczone Emiraty Arabskie (50 procent).

Aby rozwiązać kwestię niskiego udziału kobiet w życiu politycznym, niektóre kraje wdrożyły parytety płci, tj. polityki lub przepisy, które wymagają, aby pewien procent stanowisk politycznych był zarezerwowany dla kobiet. Kwoty te mogą przybierać różne formy: kwoty legislacyjne (wymagające przyznania kobietom określonego odsetka miejsc w legislaturze); kwoty partyjne (wymagające od partii uwzględnienia minimalnego odsetka kobiet na listach kandydatów); kwoty kandydackie (wymagające, aby określony odsetek kandydatów w wyborach stanowiły kobiety). Kwoty płci są kontrowersyjne i mają zarówno zwolenników, jak i krytyków. Zwolennicy twierdzą, że kwoty są skutecznym sposobem na przyspieszenie postępu w kierunku równości płci w polityce. Krytycy twierdzą, że kwoty mogą być postrzegane jako niedemokratyczne, ponieważ mogą prowadzić do wyboru kandydatów na podstawie płci, a nie zasług.

#METOO

#MeToo

Ruch #MeToo został zapoczątkowany przez Taranę Burke, afroamerykańską działaczkę na rzecz praw obywatelskich i osobę, która przeżyła napad na tle seksualnym. Początkowo zaczęła używać frazy "Me Too", aby stworzyć solidarność i wsparcie wśród ocalałych, szczególnie w zmarginalizowanych społecznościach. Globalny ruch społeczny powstał w 2017 r. w celu podniesienia świadomości na temat powszechności molestowania seksualnego i napaści, szczególnie w miejscu pracy, oraz umożliwienia ocalałym dzielenia się swoimi historiami za pomocą hashtagu #MeToo na platformach mediów społecznościowych. Ruch #MeToo wyniósł kwestię molestowania seksualnego i napaści na pierwszy plan świadomości publicznej, wywołując ważne rozmowy na temat powszechności takich wykroczeń w różnych branżach i życiu codziennym. Doprowadziło to do fali wysoko postawionych osób, które zostały pociągnięte do odpowiedzialności za swoje działania, co skutkowało działaniami prawnymi, rezygnacjami i zwolnieniami. Pokazało to, że wpływowe osoby nie są odporne na konsekwencje swojego niewłaściwego postępowania. Ruch ten zainspirował również zmiany w kulturze miejsca pracy, a wiele organizacji zmieniło swoje polityki związane z molestowaniem seksualnym, a także reformy legislacyjne skuteczniej zajmujące się molestowaniem seksualnym i napaściami.

Obejrzyj wykład TED Tarany Burke "MeToo to ruch, a nie chwila":

<https://youtu.be/zP3LaAYzA3Q?si=Ofb-bBN4qFeoB-sc>

Ochrona macierzyństwa

Ochrona macierzyństwa i prawa kobiet w ciąży odnoszą się do środków prawnych i politycznych mających na celu ochronę zdrowia, dobrobytu i praw pracowniczych kobiet w ciąży i świeżo upieczonych matek. Środki te mają na celu zapewnienie, że kobiety, które są w ciąży lub niedawno urodziły dziecko, są traktowane sprawiedliwie i nie podlegają dyskryminacji ani niekorzystnym działaniom w zakresie zatrudnienia ze względu na ciążę lub macierzyństwo. Kluczowe aspekty ochrony macierzyństwa i praw kobiet w ciąży obejmują:

- **Urlop macierzyński** (przepisy dotyczące płatnego lub bezpłatnego urlopu macierzyńskiego, który pozwala nowym matkom na wzięcie czasu wolnego od pracy w celu urodzenia dziecka, powrotu do zdrowia po porodzie i opieki nad noworodkiem);
- **Bezpieczeństwo zatrudnienia** (przepisy dotyczące ochrony macierzyństwa często zabraniają rozwiązania stosunku pracy z powodu ciąży lub urlopu macierzyńskiego);
- **Niedyskryminacja** (prawa kobiet w ciąży obejmują przepisy, które zabraniają pracodawcom dyskryminowania pracowników lub kandydatów do pracy ze względu na ciążę, poród lub powiązane schorzenia).

Specyfika tych zabezpieczeń różni się znacznie w zależności od kraju, odzwierciedlając różnice w normach kulturowych, warunkach ekonomicznych i polityce społecznej.

Zdjęcie autorstwa Karl Pinkau (1859-1922), na Wikimedia Commons

Źródło: <https://narratives.digital/narrative/clara-zetkin-crossroad-socialism-and-feminism>

Clara Zetkin

1857 - 1933

Clara Zetkin była niemiecką marksistowską teoretyczką i orędowniczką praw kobiet. W swojej długiej karierze Zetkin wygłosiła wiele przemówień, uczestniczyła w konferencjach, była redaktorką socjalistycznego magazynu dla kobiet Die Gleichheit w latach 1891-1917 i niestrudzenie pracowała nad edukacją kobiet na temat socjalizmu i rekrutowaniem ich do partii. Zorganizowała i jest założycielką pierwszego Dnia Kobiet w 1911 roku, który później stał się Międzynarodowym Dniem Kobiet.

Międzynarodowy Dzień Kobiet istnieje od ponad 100 lat. Nawet jeśli rola kobiet w społeczeństwie już się zmieniła, dzień ten jest wykorzystywany do zwrócenia uwagi na istniejące globalne problemy dotyczące praw kobiet.

Krótki film dokumentalny o historii Międzynarodowego Dnia Kobiet można obejrzeć na stronie:

www.youtube.com/watch?v=7gb3ioatsSc&t=2s&ab_channel=Cogito.

Więcej informacji na temat IWD:

www.internationalwomensday.com/Theme

Women's Rights are Human Rights

HRC

Zdjęcie autorstwa Lorie Shaul z Waszyngtonu, Stany Zjednoczone (2017) na wikimedia commons
źródła tekstu: <https://politicalyouthnetwork.org/womens-rights-why-are-womens-rights-important/>
www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Events/WHRD/WomenRightsAreHR.pdf

Prawa kobiet

Fundamentalna zasada, że "prawa kobiet są prawami człowieka" pozostaje tak samo ważna jak zawsze.

Prawa kobiet to zestaw podstawowych praw człowieka, które koncentrują się w szczególności na społecznej, politycznej i ekonomicznej równości kobiet w społeczeństwie. Prawa te obejmują szeroki zakres zasad i zabezpieczeń mających na celu wyeliminowanie dyskryminacji i zapewnienie kobietom takich samych możliwości, wyborów i wolności jak mężczyznom.

Pomimo znacznego postępu w historii, kobiety i dziewczęta nadal spotykają się z dyskryminacją ze względu na płeć i płeć na całym świecie. Ta nierówność ze względu na płeć leży u podstaw wielu wyzwań, które mają na nie nieproporcjonalny wpływ, w tym między innymi przemoc domowej i seksualnej, nierównych wynagrodzeń, ograniczonego dostępu do edukacji i nieodpowiedniej opieki zdrowotnej.

Dlaczego ważne jest, aby bronić praw kobiet?

If you cut off
My Reproductive choice
can I cut off
yours?

Prawa reprodukcyjne

Prawa reprodukcyjne mają kluczowe znaczenie dla pełnego korzystania przez kobiety z praw człowieka. Prawa te dotyczą wolności kobiet do podejmowania decyzji o tym, ile dzieci chcą mieć i kiedy je mieć. Prawa reprodukcyjne obejmują różne aspekty, takie jak otrzymanie opieki prenatalnej, zapewnienie bezpiecznego porodu, dostęp do antykoncepcji oraz prawo do edukacji i dostępu do informacji. Obejmują one również dostępność legalnych i bezpiecznych usług aborcyjnych.

Koncepcja praw reprodukcyjnych zaczęła kształtować się jako część praw człowieka podczas Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka ONZ w 1968 roku.

Jednak pomimo postępów poczynionych w tej kwestii na przestrzeni dziesięcioleci, społeczeństwo stoi w obliczu rosnącej dyskusji na temat praw reprodukcyjnych, a globalne trendy drastycznie zmieniają się w kierunku kontrolowania i ograniczania osobistych wyborów związanych z seksualnością i reprodukcją.

W jaki sposób prawa reprodukcyjne są regulowane w Twoim kraju?

Feminizm

Feminizm opowiada się za równymi prawami i wolnościami ekonomicznymi, społecznymi i politycznymi dla wszystkich płci. W całej historii ruchu feministyczne pracowały nad poprawą pozycji kobiet i dziewcząt w społeczeństwie poprzez kampanie takie jak zapewnienie prawa do głosowania, wspieranie kampanii pro-choice i wolności reprodukcyjnej oraz opowiadanie się za równymi prawami do wynagrodzenia.

Zrozumienie różnych fal feminizmu jest kluczowe dla głębszego zrozumienia ruchu feministycznego. Każda fala ma swoje specyficzne cechy i cele, odzwierciedlając ewolucję i rozwój feminizmu na przestrzeni dziejów:

Pierwsza fala (koniec XIX i początek XX wieku) koncentrowała się na zapewnieniu podstawowych praw, takich jak prawa wyborcze kobiet. Jej celem było ustanowienie podstawowych praw i równości wobec prawa.

Druga fala (lata 60. i 70. XX wieku) zajmowała się szerszymi kwestiami nierówności płci, w tym prawami reprodukcyjnymi, dyskryminacją w miejscu pracy i stereotypami kulturowymi. Nacisk położono na zmianę norm i instytucji społecznych.

Trzecia fala (lata 90.) kładła nacisk na różnorodność doświadczeń kobiet i koncepcję "interseksjonalności", biorąc pod uwagę, w jaki sposób różne czynniki, takie jak rasa, klasa i orientacja seksualna, przecinają się z tożsamością płciową.

Czwarta fala (lata 2010) wykorzystuje media społecznościowe i technologię do promowania praw kobiet, zwalczania molestowania seksualnego i przemocy oraz podnoszenia globalnej świadomości na temat kwestii feministycznych. Skupia się również na aktywizmie młodych kobiet.

Różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn

Różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn, znana również jako różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn, to zjawisko, które odnosi się do rozbieżności w średnich zarobkach mężczyzn i kobiet na rynku pracy, przy czym kobiety często zarabiają mniej niż mężczyźni za równoważną pracę.

Różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn wynika ze złożonej interakcji różnych czynników, w tym praktyk dyskryminacyjnych, segregacji zawodowej, nierównego dostępu do edukacji i możliwości oraz oczekiwań społecznych dotyczących obowiązków opiekuńczych, z których wszystkie przyczyniają się do tego, że kobiety zarabiają mniej niż mężczyźni za równoważną pracę.

Od 2021 r. różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej utrzymuje się na poziomie 12,7%, przy minimalnych zmianach zaobserwowanych w ciągu ostatniej dekady. Statystyki te wskazują, że kobiety zarabiają średnio o 13,0% mniej na godzinę niż ich koledzy. Mimo to istnieją znaczne różnice między poszczególnymi krajami UE.

Jaka jest różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn w Twoim kraju?

Źródło obrazu: Freepik na Freepik.com

Źródło tekstu: www.savethechildren.org/us/charity-stories/how-gender-discrimination-impacts-boys-and-girls

Dyskryminacja ze względu na płeć

Dyskryminacja ze względu na płeć odnosi się do niesprawiedliwego lub krzywdzącego traktowania osób ze względu na ich płeć, zazwyczaj skutkującego nierównymi szansami, prawami lub traktowaniem osób różnej płci. Dyskryminacja ze względu na płeć, podobnie jak wszystkie inne formy dyskryminacji, stanowi naruszenie praw człowieka.

Różnice w wynagrodzeniach, dyskryminacja ze względu na macierzyństwo, stereotypy płciowe, nierówne szanse edukacyjne, nierówne prawa własności i dziedziczenia oraz przypadki przemocy ze względu na płeć to tylko kilka przykładów ilustrujących dyskryminację ze względu na płeć. Według organizacji Save the Children "dyskryminacja ze względu na płeć, począwszy od dzieciństwa, nadal okrada dzieci z ich dzieciństwa i ogranicza ich szanse - nieproporcjonalnie wpływając na dziewczęta na świecie. Dziewczynki są znacznie bardziej narażone na odmawianie im praw, nieuczęszczanie do szkoły, zmuszanie do małżeństwa i przemoc, a ich głos jest niedoceniany, jeśli w ogóle jest słyszany".

Czy możesz podać jakieś przykłady dyskryminacji ze względu na płeć w swoim otoczeniu?

LET'S
OVERCOMB
MISOGYNY

Our
Arent
Grabs
... mother are our bod...

NON-REP
DEMOCR
TYR...

WOMEN'S
RIGHTS

Mizoginia

Mizoginia to głęboko zakorzeniona postawa kulturowa i społeczna charakteryzująca się silną niechęcią, pogardą lub uprzedzeniami wobec kobiet lub dziewcząt. Obejmuje wrogość, dyskryminację i utrwalanie szkodliwych stereotypów i przekonań, które poniżają i dewaluuują kobiety ze względu na ich płeć, prowadząc do systemowej dyskryminacji ze względu na płeć, a czasem nawet przemocy.

Mizoginia może przejawiać się na różne sposoby, często subtelne lub jawne, i może występować w indywidualnych postawach, zachowaniach i strukturach społecznych. Niektóre powszechne przejawy mizoginii to przemoc werbalna, uprzedmiotowienie, stereotypy, molestowanie seksualne, przemoc ze względu na płeć, dyskryminacja, obrzucanie ofiar wyzwiskami, nękanie w Internecie, mikroagresja, używanie seksistowskiego języka i obraźliwych określeń w celu poniżenia lub umniejszenia znaczenia kobiet itp. Jest to szkodliwy i destrukcyjny sposób myślenia, który przyczynia się do nierówności płci i stanowi poważne wyzwanie społeczne.

Role płci i równość płci

Role płciowe to społeczne oczekiwania, normy i zachowania, które określają, w jaki sposób osoby danej płci powinny działać, myśleć i zachowywać się. W wielu społeczeństwach tradycyjne role płciowe dyktują, że mężczyźni powinni być asertywni, żywiele rodziny i mniej emocjonalni, podczas gdy kobiety powinny być opiekuńcze, troskliwe i emocjonalne. Role te mogą ograniczać wolność i możliwości jednostek ze względu na ich płeć.

Równość płci to zasada zapewniająca, że wszystkie osoby, niezależnie od płci, mają równy dostęp do praw, możliwości i zasobów oraz że są traktowane z równym szacunkiem i godnością. Obejmuje ona różne aspekty, takie jak równa płaca za równą pracę, równy dostęp do edukacji i zatrudnienia, wolność od przemocy i dyskryminacji ze względu na płeć oraz sprawiedliwą reprezentację w rolach przywódczych. Walka o równość płci ma na celu stworzenie społeczeństwa, w którym potencjał i wybory jednostek nie są ograniczone przez ich płeć.

gloria steinem

editor, Ms. magazine

jane galvin-lewis

coordinator, national black feminist organization

feminism: black and white

tuesday, april 16
jack masur auditorium
clinical center
12 noon

a federal women's program presentation

Zdjęcia: (po lewej) Jewish Women's Archive na Wikimedia Commons

(po prawej) Steinem, Gloria.Galvin-Lewis, Jane.National Institutes of Health (USA). Medical Arts and Photography Branch, domena publiczna, za pośrednictwem Wikimedia Commons

Gloria Steinem

1934 -

Gloria Steinem (ur. 25 marca 1934 r.) to amerykańska feministka, dziennikarka oraz działaczka społeczna i polityczna, która odegrała znaczącą rolę w ruchu wyzwolenia kobiet i walce o prawa kobiet w Stanach Zjednoczonych.

Steinem była współzałożycielką magazynu Ms. w 1972 roku, który stał się wpływową platformą dla feministycznych idei i aktywizmu. Pisała obszernie na tematy związane z równością płci, prawami reprodukcyjnymi i sprawiedliwością społeczną. Była także współzałożycielką Coalition of Labor Union Women, Voters for Choice, Women Against Pornography i Women's Media Center. Przez całą swoją karierę Gloria Steinem była niestrudzoną orędowniczką równości płci, a jej praca miała ogromny wpływ na ruch feministyczny i szerszą walkę o prawa kobiet. Pozostaje kultową postacią w trwającej walce o równość płci i sprawiedliwość społeczną.

Marija Jurić Zagorka

1873 - 1957

Marija Jurić Zagorka była chorwacką dziennikarką, powieściopisarką i jedną z najwybitniejszych pisarek w literaturze chorwackiej. Najbardziej znana jest ze swoich powieści historycznych i pionierskiej roli w chorwackim dziennikarstwie. Zagorka była pionierką kobiet w dziedzinie dziennikarstwa i literatury w czasach, gdy były one zdominowane przez mężczyzn.

Jej najbardziej znane dzieła literackie obejmują serię powieści historycznych znanych jako "Grička vještica" (Czarownica z Grič), osadzonych w XVIII i XIX wieku, z silnymi bohaterkami, które kwestionują normy społeczne i ograniczenia nałożone na kobiety w ich kontekście historycznym.

Pisma Mariji Jurić Zagorki często poruszały tematy feminizmu, sprawiedliwości społecznej i zmagania kobiet w społeczeństwie. Wykorzystywała swoje talenty literackie, aby bronić praw kobiet i rzucać światło na niesprawiedliwości, z jakimi borykały się kobiety w jej czasach. Wkład Zagorki w chorwacką literaturę i dziennikarstwo jest nadal doceniany, a ona sama pozostaje ważną postacią w historii literatury kobiecej i walki o równość płci w Chorwacji i poza nią.

Emmeline Pankhurst

1858 - 1928

Emmeline Pankhurst (ur. 15 lipca 1858 r.) była wybitną brytyjską działaczką polityczną. Odegrała kluczową rolę w organizowaniu ruchu sufrażystek w Wielkiej Brytanii, znacząco przyczyniając się do uzyskania przez kobiety prawa do głosowania.

W 1903 roku Pankhurst założyła Women's Social and Political Union (WSPU), organizację zrzeszającą wyłącznie kobiety, znaną ze swojego zaangażowania w "czyny, a nie słowa". Taktyka aktywizmu Emmeline Pankhurst często wiązała się z fizyczną konfrontacją, co doprowadziło do krytyki jej aktywizmu i wywołało debaty wśród historyków na temat ich skuteczności. Niemniej jednak jej niezachwiane wysiłki nadal stanowią kamień węgielny w osiągnięciu praw wyborczych kobiet w Wielkiej Brytanii.

W 1999 roku magazyn Time uznał ją za jedną ze 100 najważniejszych osób XX wieku, podkreślając jej wpływ na współczesne społeczeństwo poprzez zmianę norm i ideałów społecznych.

Malala Yousafzai

1997 -

Malala Yousafzai (ur. 12 lipca 1997 r.) jest pakistańską działaczką na rzecz edukacji dziewcząt. Działalność Malali jest mocno zakorzeniona w jej zaangażowaniu na rzecz praw człowieka, ze szczególnym naciskiem na rozwój edukacji kobiet i dzieci w jej rodzinnym mieście Swat w Pakistanie. W tym regionie pakistańscy talibowie czasami nakładali zakazy uniemożliwiające dziewczętom dostęp do możliwości edukacyjnych. To sprawiło, że stała się celem w oczach talibskich ekstremistów, którzy dokonali zamachu na jej życie. Cudem przeżyła ten straszny atak.

Malala otrzymała prestiżową Pokojową Nagrodę Nobla w 2014 roku w niewiarygodnie młodym wieku 17 lat, co uczyniło ją najmłodszą laureatką Nobla w historii. Z czasem działania Malali przekroczyły lokalne granice, przekształcając się w globalny ruch.

Więcej informacji można znaleźć na stronie <https://malala.org>.

Elizabeth Cady Stanton, Lucretia Mott i Susan B. Anthony 1848

Elizabeth Cady Stanton, Lucretia Mott i Susan B. Anthony odegrały ważną rolę w zainicjowaniu ruchu na rzecz praw kobiet. W 1848 roku Stanton i Mott zorganizowały pierwszą konwencję praw kobiet w Seneca Falls w stanie Nowy Jork, która zgromadziła aktywistki w celu omówienia prawnych ograniczeń praw kobiet, głosząc, że wszyscy mężczyźni i kobiety są równi i wyznaczając pierwsze kroki w kierunku zapewnienia równości kobiet w społeczeństwie amerykańskim.

19. poprawka do konstytucji przyznająca kobietom prawo do głosowania została przyjęta przez Kongres 4 czerwca 1919 roku i ratyfikowana 18 sierpnia 1920 roku. Tekst brzmiał następująco: "Prawo obywateli Stanów Zjednoczonych do głosowania nie może być odmawiane ani ograniczane przez Stany Zjednoczone lub jakikolwiek stan ze względu na płeć". Poprawka została przyjęta 40 lat po śmierci Lukrecji Mott w 1880 roku, 18 lat po śmierci Elizabeth Cady Stanton w 1902 roku i 14 lat po śmierci Susan B. Anthony w 1906 roku.

Kim były pionierki aktywizmu na rzecz praw kobiet w Twoim kraju?

Simone Veil

1927 - 2017

Simone Veil, ocalała z Holokaustu, była wybitną francuską prawniczką i politykiem, która wniosła znaczący wkład w prawa kobiet i postęp w zakresie równości płci we Francji i Europie. Najbardziej znana jest ze swojej pionierskiej roli w promowaniu praw reprodukcyjnych i bycia pierwszą kobietą pełniącą funkcję przewodniczącej Parlamentu Europejskiego. Piastowała to prestiżowe stanowisko w latach 1979-1982. Ponadto w latach 1993-1995 pełniła funkcję francuskiego ministra zdrowia, spraw społecznych i spraw miejskich.

Wykorzystując swoją wpływową pozycję, Veil stała się orędowniczką równości kobiet. Jej znaczące wysiłki obejmowały ważną rolę w legalizacji aborcji we Francji, a ustawodawstwo zapewniające to prawo jest powszechnie uznawane za "La Loi Veil" (Ustawa Veil).

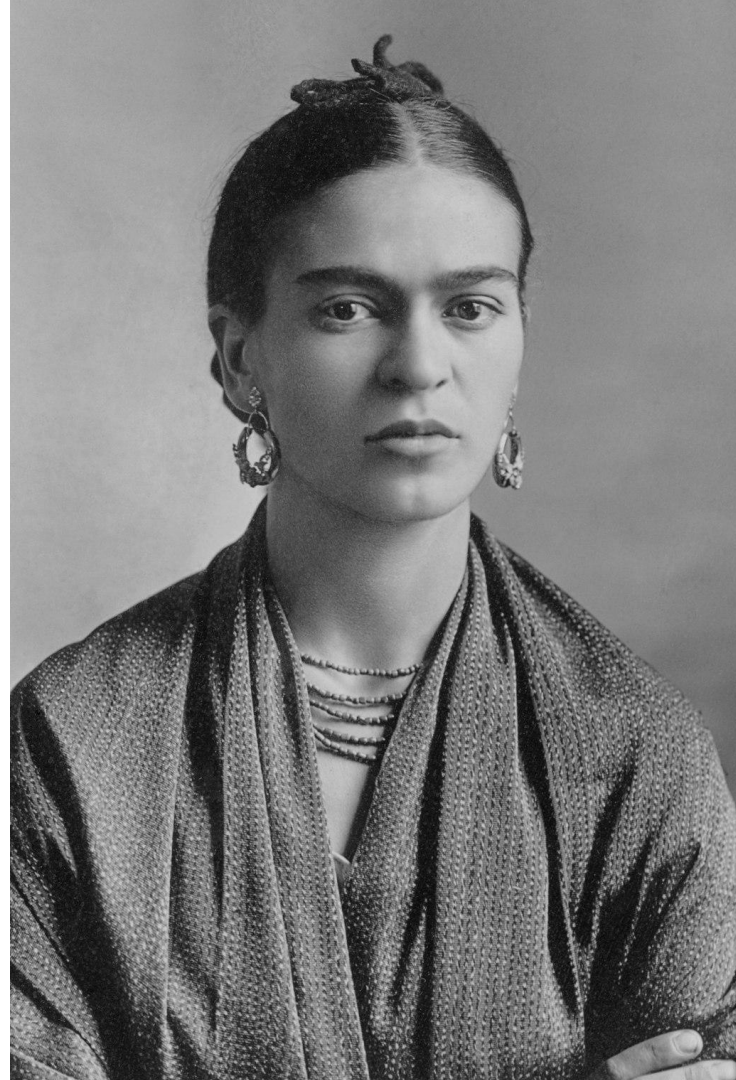
Angela Davis

1944 -

Angela Davis jest amerykańską działaczką polityczną, naukowcem i autorką, która wniosła znaczący wkład w ruch na rzecz praw kobiet, a także w inne kwestie związane ze sprawiedliwością społeczną. Jej wkład w prawa kobiet przeplata się z szerszym aktywizmem na rzecz równości rasowej i płciowej, a także zaangażowaniem w rozwiązywanie kwestii niesprawiedliwości systemowej.

Jest znana ze swojego poparcia dla feminizmu intersekcjonalnego, który podkreśla znaczenie rozważenia, w jaki sposób rasa, klasa i płeć krzyżują się w doświadczeniach kobiet. Podkreślała, że walki o prawa kobiet nie można oddzielić od szerszej walki o sprawiedliwość rasową i ekonomiczną. Odegrała znaczącą rolę w kształtowaniu dyskursu feministycznego i kwestionowaniu norm społecznych i nierówności, które wpływają na życie kobiet, szczególnie tych z marginalizowanych społeczności.

"Nie akceptuję już rzeczy, których nie mogę zmienić. Zmieniam rzeczy, których nie mogę zaakceptować".

Frida Kahlo

1907 - 1954

Frida Kahlo była meksykańską malarką znaną z charakterystycznego i bardzo osobistego stylu sztuki. Jest znana ze swoich kultowych autoportretów i eksploracji tematów związanych z tożsamością, bólem, cierpieniem i kondycją ludzką. Przez całe życie zmagająca się z różnymi wyzwaniami zdrowotnymi, w tym z poważnym wypadkiem autobusowym w wieku 18 lat, który pozostawił jej obrażenia na całe życie i przewlekły ból.

Poprzez swoje obrazy Kahlo wysuwała na pierwszy plan głęboko osobiste aspekty życia kobiet, które często pozostawały w tajemnicy, takie jak poronienie, ciąża, menstruacja, karmienie piersią, bezpłodność i przedstawianie narządów płciowych. To, co wyróżniało Kahlo, to jej decyzja o przedstawieniu tych doświadczeń w surowy i niefiltrowany sposób. Nie unikała przedstawiania fizycznych i emocjonalnych realiów życia kobiet. W ten sposób Frida Kahlo rzuciła wyzwanie normom społecznym i tabu otaczającym kobiece doświadczenia, przełamując bariery milczenia i piętna, które od dawna ograniczały głos kobiet.

SIMONE DE BEAUVOIR

**LE
DEUXIÈME SEXE**

I

LES FAITS ET LES MYTHES

nrf

GALLIMARD

Źródło zdjęcia: 刘东 鳌 (Liu Dong'ao) on Wikimedia Commons, Simone de Beauvoir 1955
Unknown on Wikimedia Commons, Beauvoir, Le deuxième sexe (1949)

Simone de Beauvoir

1908 - 1986

Przełomowe dzieło Simone de Beauvoir, "Druga płeć", opublikowane w 1949 roku, jest fundamentalnym tekstem filozofii feministycznej. W tym obszernym traktacie Beauvoir krytycznie analizuje status kobiet w społeczeństwie i rzuca wyzwanie głęboko zakorzenionemu patriarchatowi, który uciskał je przez wieki.

W książce Beauvoir wprowadza pojęcie "innego", aby opisać, w jaki sposób kobiety były historycznie definiowane i uciskane w odniesieniu do mężczyzn, a nie jako autonomiczne jednostki. Badała kulturowe mity i stereotypy, które utrwały pojęcie kobiet jako "drugiej płci", podporządkowanej mężczyznom i definiowanej przede wszystkim przez ich związek z nimi. Zagłębiła się również w proces socjalizacji, który kształtuje role i oczekiwania kobiet, argumentując, że kobiety są uczone, aby dostosować się do pasywnej i zależnej tożsamości.

"Druga płeć" jest wezwaniem do działania dla kobiet, aby uwolniły się z kajdan patriarchy, przejęły swoją autonomię i aktywnie zaangażowały się w dążenie do własnej egzystencji. Pozostaje fundamentalnym tekstem w teorii feministycznej, inspirując pokolenia naukowców i aktywistów do kwestionowania nierówności płci i walki o wyzwolenie kobiet.

HIDDEN FIGURES

BASED ON THE UNTOLD HISTORY

JANUARY

Ukryte działania

(film)

2016

Film "Hidden Figures" to dramat biograficzny wydany w 2016 roku, który opowiada wcześniej mało znaną historię trzech afroamerykańskich matematyczek i inżynierów, które wniosły znaczący wkład w NASA we wczesnych latach amerykańskiego programu kosmicznego. Film oparty jest na książce non-fiction o tym samym tytule autorstwa Margot Lee Shetterly.

Trzy główne postacie w "Hidden Figures" to Katherine Johnson** (w tej roli Taraji P. Henson), genialna matematyczka i fizyczka, która obliczała trajektorie lotów dla różnych misji kosmicznych; Dorothy Vaughan (grana przez Octavię Spencer), która była matematyczką i programistką komputerową; oraz Mary Jackson (grana przez Janelle Monáe), inżynier lotniczy i matematyczka, która pracowała nad eksperymentami w tunelu aerodynamicznym i odegrała kluczową rolę w przełamywaniu barier rasowych i płciowych, aby zostać pierwszą afroamerykańską kobietą-inżynierem NASA.

We Can Do It!

J. Howard Miller

POST FEB. 15 TO FEB. 28

WAR PRODUCTION CO-ORDINATING COMMITTEE

We Can Do It!

J. Howard Miller

POST FEB. 15 TO FEB. 28

WAR PRODUCTION CO-ORDINATING COMMITTEE

Możemy to zrobić!

1940

Jednym z najbardziej kultowych obrazów z czasów II wojny światowej jest plakat "We Can Do It!" przedstawiający zdeterminowaną kobietę pracującą, znaną pieszczotliwie jako "Rosie the Riveter". Artysta J. Howard Miller wyprodukował ten zachęcający do pracy plakat dla Westinghouse Electric & Manufacturing Company.

W czasie wojny znaczna liczba amerykańskich kobiet po raz pierwszy weszła na rynek pracy. Wiele kobiet zajmowało stanowiska w przemyśle obronnym, dzięki czemu stały się znanymi symbolami kobiecego patriotyzmu. Jednak gdy wojna dobiegła końca, wiele branż zmusiło kobiety do rezygnacji z wykwalifikowanej pracy na rzecz powracających weteranów.

Te doświadczenia położyły podwaliny pod późniejsze ruchy opowiadające się za równymi płacami i rozszerzoną rolą kobiet w miejscu pracy. W rezultacie "Rosie the Riveter" stała się feministycznym symbolem dla wielu osób na przestrzeni lat od jej pierwszego pojawienia się.

Dzień wolny od pracy - strajk islandzkich kobiet

24 października 1975

"Dzień Kobiet" lub "Długi Piątek" był historycznym i przełomowym wydarzeniem w historii Islandii. Przed 1975 rokiem Islandia zmagła się ze znacznymi różnicami w traktowaniu kobiet i mężczyzn. Pomimo uzyskania prawa do głosowania w 1915 roku, islandzkie kobiety borykały się z dyskryminacją w miejscu pracy, niższymi zarobkami i ograniczonymi możliwościami reprezentacji politycznej. Kobiety z różnych środowisk i zawodów zorganizowały strajk. Pomysł polegał na pokazaniu ekonomicznego i społecznego wpływu kobiet poprzez wycofanie się ze wszystkich form pracy, zarówno płatnej, jak i bezpłatnej, na jeden dzień.

Szacuje się, że 90% islandzkich kobiet wzięło udział w strajku. Opuściły one swoje miejsca pracy, zarówno w biurach, jak i fabrykach, a także nie wykonywały tego dnia prac domowych, opieki nad dziećmi ani innej nieodpłatnej pracy.

Strajk Kobiet był punktem zwrotnym w historii Islandii. W ciągu roku Islandia wybrała swoją pierwszą kobietę na prezydenta, Vigdís Finnbogadóttir, w 1980 roku, czyniąc ją pierwszą na świecie demokratycznie wybraną kobietą na czele państwa.

CEDAW

CEDAW 1981

CEDAW to skrót od "Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet". Jest to międzynarodowy traktat przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w 1979 roku, który wszedł w życie w 1981 roku. Konwencja CEDAW jest często określana jako międzynarodowa ustawa o prawach kobiet i jest uważana za jeden z najbardziej wszechstronnych i wpływowych instrumentów w dziedzinie praw kobiet i równości płci.

Głównym celem CEDAW jest wyeliminowanie dyskryminacji kobiet we wszystkich jej formach oraz zapewnienie kobietom pełnego i równego udziału we wszystkich dziedzinach życia, w tym w aspektach politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych. Konwencja CEDAW określa zbiór zasad i obowiązków państw-stron w celu zapewnienia równości płci i ochrony praw kobiet. Obejmuje ona szeroki zakres zagadnień, w tym udział w życiu politycznym, edukację, zatrudnienie, opiekę zdrowotną, małżeństwo i stosunki rodzinne oraz dostęp do wymiaru sprawiedliwości.

Deklaracja Pekkańska i Platforma Działania

1995

Deklaracja Pekkańska i Pekkańska Platforma Działania, często określane po prostu jako "Pekkańska Platforma Działania", to przełomowy dokument międzynarodowy przyjęty podczas Czwartej Światowej Konferencji ONZ w sprawie Kobiet, która odbyła się w Pekinie w Chinach we wrześniu 1995 roku. Konferencja ta zgromadziła przedstawiciele rządów, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw kobiet z całego świata. Deklaracja Pekkańska i Pekkańska Platforma Działania to kompleksowy i wpływowy plan rozwoju równości płci i praw kobiet.

Platforma określa 12 krytycznych obszarów zainteresowania, z których każdy odnosi się do konkretnych aspektów nierówności płci. Obszary te obejmują kobiety i ubóstwo, edukację i szkolenia, kobiety i zdrowie, przemoc wobec kobiet, kobiety w konfliktach zbrojnych, kobiety we władzy i podejmowaniu decyzji, mechanizmy instytucjonalne na rzecz awansu kobiet, prawa człowieka kobiet, kobiety i media, kobiety i środowisko, dziewczynki oraz kobiety i gospodarkę.

Obejrzyj krótki klip o platformie: www.youtube.com/watch?v=wrl7OhaMm60

1325

women | peace | security

Rezolucja RB ONZ 1325 2000

Rezolucja RB ONZ nr 1325 to przełomowa rezolucja przyjęta przez Radę Bezpieczeństwa ONZ 31 października 2000 r., która dotyczy kwestii udziału kobiet w działaniach na rzecz pokoju i bezpieczeństwa, szczególnie w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych. Uznano w niej nieproporcjonalny wpływ konfliktów zbrojnych na kobiety i wezwano do włączenia kobiet w procesy decyzyjne związane z zapobieganiem konfliktom, ich rozwiązywaniem i budowaniem pokoju. Rezolucja podkreśla potrzebę ochrony kobiet i dziewcząt przed przemocą ze względu na płeć, w tym przemocą seksualną, która jest często wykorzystywana jako broń wojenna podczas konfliktów zbrojnych. Rezolucja UNSCR 1325 podkreśla znaczenie udziału i reprezentacji kobiet na wszystkich poziomach podejmowania decyzji związanych z pokojem i bezpieczeństwem, od lokalnych po międzynarodowe.

Przyjęcie rezolucji RB ONZ nr 1325 stanowiło znaczący krok w uznaniu kluczowej roli kobiet w kwestiach pokoju i bezpieczeństwa i odegrało kluczową rolę w promowaniu równości płci i ochrony praw kobiet na obszarach dotkniętych konfliktami na całym świecie.

desert
flower

desert
flower

Kwiat Pustyni

książka = 1998, film= 2009

"Kwiat pustyni" to zarówno książka, jak i film, które opowiadają potężną i inspirującą historię życia Waris Dirie, urodzonej w Somalii modelki i aktywistki. Historia skupia się na jej podróży od koczowniczego życia w Somalii do zostania znaną na całym świecie modelką i jej późniejszej działalności na rzecz podnoszenia świadomości na temat okaleczania żeńskich narządów płciowych (FGM) i praw kobiet.

FGM odnosi się do szkodliwej tradycyjnej praktyki, która obejmuje częściowe lub całkowite usunięcie lub zmianę zewnętrznych żeńskich narządów płciowych z powodów niemedyceńskich. FGM jest zwykle wykonywane na dziewczętach i kobietach, często bez ich świadomej zgody, i jest uznawane za poważne naruszenie praw człowieka i formę przemocy ze względu na płeć. FGM jest praktykowane w wielu krajach, głównie w Afryce, na Bliskim Wschodzie i w niektórych częściach Azji. Szacuje się, że ponad 200 milionów dziewcząt i kobiet na całym świecie zostało poddanych FGM.

THE
VAGINA
MONOLOGUES
by **EVE ENSLER**

Featuring

LEA DELARIA ADRIANE LENOX ANDREA McARDLE

OLIVIA OGUMA ZUZANNA SZADKOWSKI

Directed by **KAREN CARPENTER**

February 13 - 17 ONLY

215. 862.2121
BCPTheater.org

Monologi waginy

1996

"Monologi waginy" to sztuka napisana przez amerykańską dramatopisarkę i aktywistkę Eve Ensler. Po raz pierwszy została wystawiona w 1996 roku i od tego czasu stała się znaczącym dziełem w feministycznym teatrze i aktywizmie. Sztuka składa się z serii monologów, z których każdy koncentruje się na różnych aspektach kobiecych doświadczeń, w szczególności związanych z ciałem, seksualnością i związkami. Monologi waginy zostały przetłumaczone na ponad 48 języków i wystawione w ponad 140 krajach.

"Monologi waginy" znane są ze swojego szczerego i nieskrępowanego podejścia do omawiania tematów często uznawanych za tabu lub stygmatyzowanych. Jego celem jest rzucenie wyzwania normom kulturowym i społecznym, które utrwalają wstyd lub milczenie wokół kobiecych ciał i doświadczeń. Dramatopisarka Eve Ensler zainicjowała ruch V-Day, który wykorzystuje przedstawienia "Monologów waginy" do podnoszenia świadomości na temat przemocy wobec kobiet i dziewcząt. Wydarzenia V-Day odbywają się na całym świecie w Walentynki (14 lutego) lub w ich okolicach, aby zebrać fundusze dla lokalnych organizacji i globalnych kampanii.

Crêpe satin Milwaukee A. G. B.
Joseph Paquin.

PROBOSCIC. —
Crêpe imprimé.
Premet.

MAJOLAINE. —
Crêpe imprimé.
Bernard et Cie.

MIRAMAR. —
Crêpe imprimé.
Paul Poiret.

HIRONDELLE. —
Crêpe de Chine.
Worth.

Neue Frau (Nowa Kobieta)

1920 - 1930

Termin "Neue Frau" lub ("Nowa Kobieta") pojawił się na początku XX wieku w Niemczech i był związany z ruchem feministycznym, który starał się przedefiniować role kobiet w społeczeństwie, szczególnie w dziedzinie sztuki i kultury. Ruch Neue Frau reprezentował zerwanie z tradycyjnymi normami płci i dążenie do większej równości płci.

Ruch Neue Frau miał na celu zakwestionowanie i zakłócenie tradycyjnych ról płciowych, które ograniczały kobiety do obowiązków domowych i ograniczały ich możliwości wyrażania siebie i niezależności. Nowa Kobieta była postrzegana jako niezależna, wykształcona i asertywna. Dążyła do zdobycia wyższego wykształcenia, angażowała się w karierę i dochodziła swoich praw jako jednostka. Neue Frau znalazła również odzwierciedlenie w zmianach w modzie, a kobiety zaczęły nosić wygodniejsze i bardziej praktyczne ubrania, które pozwalały na większą mobilność. Było to odejście od restrykcyjnej mody epoki wiktoriańskiej.

Następstwa I wojny światowej i okres Republiki Weimarskiej (1919-1933) w Niemczech stanowiły podatny grunt dla ruchów feministycznych i postępowych. Jednocześnie ruch Neue Frau nie był pozbawiony wyzwań i napotkał opór ze strony konserwatywnych i patriarchalnych sił w niemieckim społeczeństwie. Dodatkowo, powstanie nazistowskiego reżimu w latach trzydziestych XX wieku stanowiło znaczącą przeszkodę dla feministycznego postępu w Niemczech.

Źródło zdjęcia: Foto von Artin Bakhan auf Unsplash

Źródło tekstu: www.teenvogue.com/story/iran-protests-teen-deaths-oct and www.britannica.com/biography/death-of-Jina-Mahsa-Amini

Mahsa Amini protestuje

2022

We wrześniu 2022 r. w Iranie doszło do tragicznego incydentu, gdy Jina Mahsa Amini, młoda irańska kobieta w wieku około 20 lat, zmarła niespodziewanie w areszcie irańskiego Gasht-e Ershad (Guidance Patrol, znanego również jako "policja moralności"). Jej zatrzymanie zostało wszczęte z powodu domniemych naruszeń związanych z jej "niewłaściwym" ubiorem. To tragiczne wydarzenie nie tylko wzbudziło głębokie emocje, ale także dodało paliwa do trwającego niezadowolenia społecznego z irańskiego rządu. Zapoczątkowało to trwały i powszechny ruch protestacyjny, łączący różne skargi wynikające z długotrwałych zaniedbań ze strony rządu. Protestujący zebrali się wokół potężnego hasła "Kobieta, życie, wolność", zawierającego szersze wezwanie do sprawiedliwości i zmian.

Protestujące kobiety zdjęły chusty, co doprowadziło do starć między siłami bezpieczeństwa a protestującymi tłumami w różnych miastach Iranu. Śmierć Aminiego oznaczała kluczowy moment, generując najbardziej rozległe i powszechne niepokoje od czasu rewolucji w 1979 roku. Do końca roku rząd aresztował około 20 000 protestujących, a co najmniej 500 osób poniosło śmierć. Wiece poparcia dla protestów odbyły się w 159 miastach na całym świecie.

Gdy niepokoje opadły na początku 2023 r., stało się oczywiste, że rząd zamierza wzmocnić swoje stanowisko. W styczniu wymiar sprawiedliwości ogłosił surowsze kary za naruszenie zasad ubioru. W marcu wprowadzono kamery monitorujące w celu egzekwowania przepisów, a w lipcu 2023 r. Gasht-e Ershad wznowił swoją obecność na ulicach.

11 May 2011

Opening for signature

May 2014

1st meeting of the Committee of the Parties

September 2015

1st GREVIO meeting

March 2016

Launch of evaluation procedures

September 2017

Publication first GREVIO report

January 2018

1st Rec. adopted by CoP

January 2018

Ratification no.34 (Ireland)

January 2020

GREVIO's 1st third party intervention before the ECtHR

April 2020

1st GREVIO Activity Report

11 May 2021

10th Anniversary of opening for signature

Konwencja w Stambule

2011

Konwencja Stambulska, formalnie znana jako Konwencja Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, jest przełomowym traktatem międzynarodowym. Jej nazwa pochodzi od miasta, w którym została otwarta do podpisu - Stambułu w Turcji w 2011 roku. Konwencja jest uważana za jeden z najbardziej kompleksowych i wpływowych międzynarodowych instrumentów zwalczania przemocy ze względu na płęć.

Głównym celem Konwencji Stambulskiej jest zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, ochrona ofiar i zapewnienie, że sprawcy zostaną pociągnięci do odpowiedzialności za swoje czyny. Konwencja definiuje różne formy przemocy wobec kobiet, w tym przemoc fizyczną, seksualną, psychiczną i ekonomiczną, a także przymusowe małżeństwa i okaleczanie żeńskich narządów płciowych. Konwencja zobowiązuje państwa-strony do zapewnienia ofiarom usług wsparcia, w tym schronisk, poradnictwa i pomocy prawnej, a także do zapewnienia ofiarom dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Konwencja wzywa również państwa-strony do przyjęcia kompleksowych środków prawnych w celu kryminalizacji i zapobiegania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej. Obejmuje to przepisy przeciwko prześladowaniu, przymusowym małżeństwom i okaleczaniu żeńskich narządów płciowych. Konwencja Stambulska ustanawia mechanizm monitorowania za pośrednictwem Grupy Ekspertów ds. Działań przeciwko Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej (GREVIO), która ocenia przestrzeganie jej postanowień przez państwa-strony.

Konwencja napotkała wyzwania w niektórych krajach ze względu na opór ze strony konserwatywnych lub nacjonalistycznych grup, które twierdzą, że zagraża ona tradycyjnym wartościom rodzinnym lub suwerenności narodowej.

VOTES FOR WOMEN
MEETING
demanding the Entrenchment
of Women and to protest against
the exclusion of Women from a
share in Law-Making
ESSEX HALL ESSEX ST. STRAND
ON MONDAY, NOV. 25
MRS. DESPARD
MISS IRENE MILLER
MRS. EDITH HOW MARTIN
MISS NEILANS

**VOTES
FOR
WOMEN**

**VOTES FOR WOMEN
MEETING**
ESSEX HALL ESSEX ST. STRAND
ON MONDAY, NOV. 25
MRS. DESPARD
MISS IRENE MILLER
MRS. EDITH HOW MARTIN
MISS NEILANS

**VOTES FOR WOMEN
MEETING**
ESSEX HALL ESSEX ST. STRAND
ON MONDAY NOV. 25
MRS. DESPARD
MISS IRENE MILLER

**VOTES FOR WOMEN
MEETING**
ESSEX HALL ESSEX ST. STRAND
ON MONDAY, NOV. 25
MRS. DESPARD
MISS IRENE MILLER

Ruch sufrażystek

koniec XIX/początek XX wieku

Ruch sufrażystek był ruchem na rzecz praw kobiet, który pojawił się pod koniec XIX i na początku XX wieku, głównie w Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych, w celu uzyskania prawa wyborczego kobiet, czyli prawa do głosowania w wyborach politycznych. Termin "sufrażystka" został początkowo ukuty w Wielkiej Brytanii, aby odróżnić bardziej bojowych aktywistów od tych, którzy opowiadali się za prawem wyborczym kobiet za pomocą pokojowych środków.

Sufrażystki stosowały szereg taktyk, aby zwrócić uwagę na swoją sprawę, w tym publiczne protesty, marsze, strajki głodowe i akty nieposłuszeństwa obywatelskiego. Zakłócały wydarzenia polityczne, pikietowały i angażowały się w akty oporu bez użycia przemocy.

Ruch sufrażystek osiągnął znaczące kamienie milowe. W Wielkiej Brytanii ustawa o reprezentacji narodu z 1918 r. przyznała częściowe prawa wyborcze kobietom powyżej 30. roku życia, a dziewiętnasta poprawka do konstytucji Stanów Zjednoczonych z 1920 r. przyznała kobietom prawo do głosowania w Stanach Zjednoczonych. Ruch sufrażystek położył podwaliny pod kolejne fale feminizmu i aktywizmu na rzecz praw kobiet. Pokazał siłę zorganizowanego aktywizmu i utorał drogę do udziału kobiet w procesach politycznych na całym świecie.

UN

WOMEN

UN Women

2010

UN Women, znana również jako United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women, jest wyspecjalizowaną agencją Organizacji Narodów Zjednoczonych zajmującą się promowaniem równości płci i wzmacnianiem pozycji kobiet na całym świecie. Została założona w 2010 roku i rozpoczęła działalność w 2011 roku.

UN Women działa na rzecz równości płci i praw kobiet w różnych obszarach, w tym w zakresie uczestnictwa w życiu politycznym, wzmocnienia pozycji ekonomicznej, edukacji, zdrowia i położenia kresu przemocy wobec kobiet.

UN Women odgrywa istotną rolę w promowaniu równości płci i praw kobiet w ramach szerszych wysiłków Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz osiągnięcia Celów Zrównoważonego Rozwoju (SDGs), w szczególności Celu 5, który ma na celu osiągnięcie równości płci i wzmocnienie pozycji wszystkich kobiet i dziewcząt. Organizacja działa na rzecz stworzenia świata, w którym kobiety i mężczyźni mają równe szanse, a dyskryminacja i przemoc ze względu na płeć są wyeliminowane.

Gulabi Gang

2006

Gulabi Gang, znany również jako "Pink Gang", to kobieca grupa strażnicza z siedzibą w Indiach. Założony w 2006 roku przez Sampat Pal Devi w dystrykcie Banda w północnoindyjskim stanie Uttar Pradesh, Gulabi Gang znany jest z charakterystycznych różowych sari, które jego członkinie noszą jako symbol wzmocnienia i oporu.

Członkinie Gulabi Gang angażują się w działania bezpośrednie, często konfrontując się ze sprawcami przemocy wobec kobiet, wspierając ofiary i domagając się sprawiedliwości. Członkinie grupy zapewniają również wsparcie prawne kobietom, które doświadczyły przemocy lub niesprawiedliwości, pomagając im poruszać się po systemie prawnym. Gang Gulabi zyskał międzynarodowe uznanie i uwagę mediów za swój aktywizm i niekonwencjonalne metody walki z przemocą ze względu na płęć.

"Tak, walczymy z gwałticielami za pomocą lathis (kijów). Jeśli znajdziemy winowajcę, bijemy go na czarno i na niebiesko, aby nie próbował ponownie wyrządzić krzywdy żadnej dziewczynie ani kobiecie". - Sampat Devi Pal, założycielka Pink Sari Gang

#SendeAnlat

#BringBackOurGirls

#YesAllWomen

#EverydaySexism

#WomenShould

#HeForShe

#NiUnaMenos

#MeToo

#YoTambien

#QuellaVoltaChe

#BalanceTonPorc

#AnaKaman

#TimesUp

#FeministFriday

Cyfrowy feminizm

XXI wiek

Aktywizm cyfrowy na rzecz praw kobiet, znany również jako feminizm cyfrowy lub cyberfeminizm, odnosi się do wykorzystania technologii cyfrowych i platform internetowych w celu wspierania i promowania równości płci, wzmocnienia pozycji kobiet i ochrony praw kobiet. Wykorzystuje on siłę Internetu i mediów społecznościowych do podnoszenia świadomości, mobilizowania wsparcia, dzielenia się informacjami i napędzania zmian społecznych i politycznych.

Platformy internetowe umożliwiają jednostkom inicjowanie petycji i kampanii na rzecz praw kobiet, wzywając do zmian w polityce lub sprawiedliwości. Feministyczne publikacje i blogi zapewniają przestrzeń do poruszania tematów związanych z płcią. Kursy online i webinaria oferują globalną naukę na temat praw kobiet i feminizmu. Feministki cyfrowe walczą z nękaniami online i opowiadają się za bezpieczniejszymi przestrzeniami.

Cyfrowy feminizm znacznie zwiększył zasięg i wpływ ruchów feministycznych na całym świecie. Umożliwił kobietom łączenie się, organizowanie i promowanie równości płci w sposób, który wcześniej nie był możliwy, co czyni go potężną siłą na rzecz zmian społecznych i wzmocnienia pozycji kobiet w erze cyfrowej.

MISS REPRESENTATION

a documentary film by Jennifer Siebel Newsom

BARBARA BERG
CAROLINE HELDMAN
CATHERINE HARDWICKE
CONDOLEEZZA RICE
CORY BOOKER
DAPHNE ZUNIGA
DIANNE FEINSTEIN
DOLORES HUERTA
GAVIN NEWSOM
GENEA DAVIS
GLORIA STEINEM
JACKSON KATZ
JANE FONDA
JEAN KILBOURNE
JENNIFER POZNER
JIM STEYER
KATIE COURIC
LISA LING
MARGARET CHO
NANCY PELOSI
PAT MITCHELL
PAUL HAGGIS
RACHEL MADDOW
ROSARIO DAWSON

join the movement
missrepresentation.org
text represent to 313131

You can't be what you can't see.

GIRLS CLUB ENTERTAINMENT PRESENTS A JENNIFER SIEBEL NEWSOM/REGINA KOLIK SCHULY PRODUCTION "MISS REPRESENTATION"

COMPOSER ERIC HULLAND COSTUME DESIGNER JESSICA CONIGION PRODUCED BY PRODUCTION SHEILANA CHENGO ASSOCIATE PRODUCERS AL ANA LEIGH ANDY RAO BARBARA LEE THE BRUN WOLKOWICZ FOUNDATION

DIANE B. WILSON JAMEL PERKINS KARA ROSS RENEE GASCH ROSELYNNE C. SWARTZ KOSIE TOMPKINS GIBELL VICKI ABLES PACIFIC GAS & ELECTRIC COMPANY CO-PRODUCER JULIE CONSTANZO

CASTING DIRECTOR JESSICA CONIGION EXECUTIVE PRODUCERS REGINA KOLIK SCHULY SARAH JOHNSON BECKLEY TERALYN WHITE DREYFUS CO-WRITER JESSICA CONIGION WRITER PRODUCED & DIRECTED BY JENNIFER SIEBEL NEWSOM

Źródło zdjęcia: Jennifer Siebel Newsom, Girls Club Inc. na Wikimedia Commons

Źródło tekstu: <https://stand.ie/miss-representation-review-2020/> i <https://thereproject.org/>

Projekt reprezentacja 2011

Project reprezentacja (Representation project) to organizacja non-profit i firma medialna założona przez filmowca Jennifer Siebel Newsom. Organizacja wykorzystuje filmy, dokumenty, kampanie i inicjatywy edukacyjne do promowania pozytywnych i zrównoważonych wizerunków kobiet i mężczyzn w mediach i opowiadaniach.

"Miss Representation" to film dokumentalny, który bada, w jaki sposób media głównego nurtu utrwalają szkodliwe stereotypy dotyczące płci i nierealistyczne standardy urody, negatywnie wpływając na kobiety i dziewczęta. Wzywa do zwiększenia umiejętności korzystania z mediów oraz bardziej pozytywnego i zróżnicowanego przedstawiania kobiet w mediach.

Jak kobiety są przedstawiane w mediach w Twoim kraju?

Julius K. K. K. K.
W. Gray

Źródło zdjęcia: Julius Oppenheim, Den Haag (Fotograf) Aletta Jacobs (1924), Kolekcja Biblioteki Kongresu
Źródło tekstu: <https://institute-genderequality.org/aletta-jacobs/>

Aletta Jacobs

1854 - 1929

Aletta Jacobs była pionierską holenderską lekarką i działaczką na rzecz praw kobiet. Jest najbardziej znana z bycia pierwszą kobietą, która oficjalnie zapisała się na holenderski uniwersytet, stając się licencjonowanym lekarzem, a także z jej poparcia dla praw wyborczych kobiet i edukacji seksualnej. Jacobs odegrała znaczącą rolę w promowaniu praw kobiet w Holandii i na arenie międzynarodowej.

W swoich wspomnieniach Aletta Jacobs napisała: "Czuję się szczęśliwa, że widziałam, jak trzy wielkie cele mojego życia spełniły się w ciągu mojego życia ... Były to: otwarcie dla kobiet wszystkich możliwości studiowania i wprowadzenia ich w życie; uczynienie macierzyństwa kwestią pożądaną, a nie obowiązkiem; oraz polityczna równość kobiet".

Maria Curie

1867 - 1934

Marie Curie (ur. Skłodowska) (1867-1934) była pionierską fizyczką i chemiczką znaną z przełomowych prac w dziedzinie radioaktywności. Jej osiągnięcia miały ogromny wpływ na naukę i medycynę, ugruntowując jej dziedzictwo jako jednego z najbardziej wpływowych naukowców w historii.

W 1903 roku Maria Curie stała się pierwszą kobietą, która otrzymała Nagrodę Nobla, gdy wraz z Pierrem Curie i Henri Becquerелеm otrzymała Nagrodę Nobla w dziedzinie fizyki za prace nad radioaktywnością. W 1910 r. udało jej się wyizolować rad w czystym stanie metalicznym, co było znaczącym osiągnięciem naukowym. W 1911 r. Maria Curie otrzymała swoją drugą Nagrodę Nobla, tym razem w dziedzinie chemii, za pracę nad radem i polonem. Pozostaje jedyną osobą, która zdobyła Nagrodę Nobla w dwóch różnych dziedzinach nauki.

Jej pionierskie badania nad promieniotwórczością miały szerokie zastosowanie w medycynie, w szczególności w rozwoju aparatów rentgenowskich, które

THE UNIVERSAL DECLARATION OF Human Rights

Article 1 All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.

Article 2 Everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, color, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

Article 3 Everyone has the right to life, liberty and security of person.

Article 4 No one shall be held in slavery or servitude; slavery or the trade in slaves is prohibited in all its forms.

Article 5 No one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 6 Everyone has the right to recognition as a person before the law.

Article 7 All are equal before the law and are entitled without any discrimination to equal protection of the law. All are entitled to equal treatment before the courts.

Article 8 Everyone has the right to an effective remedy by the competent national or international authorities for violations of the rights set forth in this Declaration.

Article 9 No one shall be subjected to arbitrary arrest, detention or exile.

Article 10 Everyone is entitled in full equality to a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal, in the determination of his rights and obligations and of any criminal charge against him.

Article 11 1. Everyone charged with a criminal offence shall be presumed innocent until proved guilty according to law. 2. Everyone has the right to a fair and public trial within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law. 3. The trial shall be public, save where otherwise necessary in the interests of justice. 4. Anyone who is convicted shall be entitled to a fair and public retrial or revision.

Article 12 No one shall be subjected to arbitrary interference with his privacy, family, home or correspondence, nor to attacks upon his honor and reputation. Everyone has the right to the protection of the law against such interference or attacks.

Article 13 1. Everyone has the right to freedom of movement and residence within the borders of each country. 2. Everyone has the right to leave any country, including his own, and to return to his country.

Article 14 1. Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution. 2. This right may not be invoked in the case of prosecutions genuinely arising from non-political crimes or from acts contrary to the purposes and principles of the United Nations.

Article 15 1. Everyone has the right to a nationality. 2. No one shall be arbitrarily deprived of his nationality nor denied the right to change his nationality.

Article 16 1. Men and women of full age, without any limitation of race, color or social condition, have the right to marry and to found a family. They are entitled to equal rights in marriage, during marriage and at its dissolution. 2. Marriage shall be entered into only with the free and full consent of the intending spouses. 3. The family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State.

Article 17 1. Everyone has the right to own property alone as well as in association with others. 2. No one shall be arbitrarily deprived of his property.

Article 18 Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion; this right includes freedom to change his religion or belief, and freedom, either alone or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in worship, observance, practice and teaching.

Article 19 Everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without restriction and to receive and impart information and ideas without any interference by public authorities, by law or by custom, and regardless of frontiers.

Article 20 1. Everyone has the right to peaceful assembly and to associate with others in organizations, national, local, religious, cultural or professional. 2. No restrictions may be placed upon this right other than those which are justified by law and necessary in a democratic society in the interests of national security, public order, health or morals, or the rights and freedoms of others.

Article 21 1. Everyone has the right to take part in the government of his country, directly or through freely chosen representatives. 2. Everyone has the right of equal access to public service in his country. 3. The will of the people shall be the basis of the authority of government; this will shall be expressed through periodic and genuine elections which shall be by secret ballot and shall ensure the free expression of the will of the voters.

Article 22 Everyone has the right to the realization of the economic, social and cultural rights set forth in this Declaration, inasmuch as they may be expected of him and in accordance with the organization and resources of each country.

Article 23 1. Everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favorable conditions of work, and to protection against unemployment. 2. Everyone, without any discrimination, has the right to equal pay for equal work. 3. Everyone who works has the right to a just and favorable remuneration which shall include benefits of social security and an improved living standard. 4. Everyone has the right to organize and join trade unions for the protection of his interests.

Article 24 Everyone has the right to rest and leisure, including reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay.

Article 25 1. Everyone has the right to a standard of living adequate for the health and well-being of himself and of his family, including food, clothing, housing, medical care and social services, and the right to security in the event of unemployment, sickness, disability, widowhood, old age or other lack of livelihood, in accordance with the organization and resources of each country. 2. Everyone has the right to education. Education shall be free, at least in the elementary and technical schools. Technical and higher education shall be made available to all by every means. Education shall be directed to the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. Parents have the primary responsibility for the education of their children.

Article 26 1. Education shall be directed to the development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. It shall promote understanding, tolerance and friendship between nations, racial or ethnic groups and religions. It shall impart to all people the spirit of international law, human rights and the Charter of the United Nations. 2. Parents have the primary responsibility for the education of their children. Education shall be free, at least in the elementary and technical schools. Technical and higher education shall be made available to all by every means.

Article 27 1. Everyone has the right to the free enjoyment of his own material, intellectual, moral and industrial property, provided that he does not exercise this right in a manner contrary to the interests of society. 2. Everyone has the right to participate in the cultural life of the community, to enjoy the arts, to share in scientific advancement and its benefits, and to participate in the benefits of culture.

Article 28 Everyone has the right to a social order which makes it possible to fulfill the rights set forth in this Declaration.

Article 29 1. Everyone has duties to the community in which alone the free and full development of his personality is possible. 2. In the exercise of his rights and freedoms, everyone shall be subject to limitations determined by law. Such limitations shall be such as to ensure that the exercise of the rights and freedoms of any individual does not result in the denial or destruction of the rights and freedoms of others or in the undermining of the organization and purpose of the United Nations.

Article 30 Nothing in this Declaration may be interpreted as authorizing any State, group or individual to engage in any activity aimed at the destruction or denial of the rights and freedoms set forth herein, or at any other activity aimed at such destruction or denial.

Eleanor Roosevelt

1884 - 1962

Eleanor Roosevelt była niezwykle amerykańską postacią, która wywarła ogromny wpływ na wiele frontów społecznych i politycznych. Jako żona prezydenta Franklina D. Roosevelta w latach 1933-1945 na nowo zdefiniowała znaczenie bycia Pierwszą Damą Stanów Zjednoczonych.

Jednym z jej najtrwalszych dziedzictw jest jej instrumentalna rola w tworzeniu Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka. Eleanor przewodniczyła Komisji Praw Człowieka ONZ i odegrała kluczową rolę w opracowaniu tego przełomowego dokumentu, który został przyjęty w 1948 roku. Jej umiejętności dyplomatyczne były powszechnie znane, ponieważ podczas II wojny światowej dużo podróżowała, spotykając się ze światowymi przywódcami i opowiadając się za pokojem.

Była zaciekle orędowniczką praw obywatelskich, publicznie sprzeciwiając się segregacji rasowej i rezygnując z członkostwa w Daughters of the American Revolution w 1939 roku. Była także niestrudzoną orędowniczką praw kobiet. Jej przywództwo i poparcie przyczyniły się do ostatecznego powstania Narodowej Organizacji Kobiet (NOW).

Walentina Tereszkowa

1937 -

Walentina Tereszkowa to rosyjska astronautka i historyczna postać w dziedzinie eksploracji kosmosu. Urodziła się 6 marca 1937 roku w Związku Radzieckim. Jest najbardziej znana z bycia pierwszą kobietą w kosmosie i pozostaje jedyną kobietą, która odbyła samotną misję kosmiczną. Oto kilka kluczowych szczegółów na temat jej życia i osiągnięć:

16 czerwca 1963 roku Walentyna Tereszkowa przeszła do historii, stając się pierwszą kobietą, która odbyła podróż w kosmos. Miała 26 lat, stając się nie tylko pierwszą kobietą w kosmosie, ale także najmłodszym astronautą w tym czasie. Pilotowała statek kosmiczny Wostok 6 i okrążyła Ziemię 48 razy podczas swojej trzydniowej misji. Zanim została kosmonautką, Tereshkova była znakomitym skoczkiem spadochronowym, co przyczyniło się do jej selekcji i szkolenia do misji kosmicznych. Później zajmowała kilka stanowisk w radzieckim rządzie i partii komunistycznej. Służyła również jako przedstawiciel w radzieckich i rosyjskich organach ustawodawczych.

Źródło zdjęcia: Alfred Edward Chalon na Wikimedia Commons

Źródło tekstu:

www.iflscience.com/relatable-ada-lovelace-letter-shows-her-begging-charles-babbage-not-to-mess-with-her-math-65640

Ada Lovelace

1815 - 1852

Ada Lovelace (1815-1852) była angielską matematyczką i pisarką, którą często uważa się za pierwszą na świecie programistkę komputerową. Jej pionierska praca w XIX wieku położyła podwaliny pod nowoczesne programowanie komputerowe i myślenie obliczeniowe. Ada była pierwszą osobą, która uznała, że komputer ma znacznie większy potencjał niż obliczenia matematyczne i może być używany do manipulowania symbolami poza liczbami.

W hołdzie dla jej spuścizny, Departament Obrony Stanów Zjednoczonych uhonorował monumentalny wpływ Ady Lovelace, nadając językowi komputerowemu nazwę "Ada" w 1979 roku. Jej wizja i spostrzeżenia nadal inspirują i wpływają na dziedzinę informatyki, a ona sama jest obchodzona corocznie w Dniu Ady Lovelace (drugi wtorek października) jako wzór do naśladowania dla kobiet w dziedzinie technologii i nauki.

Źródło zdjęcia: Barbara Niggel Radloff na Wikimedia Commons

Tekst: www.philosophersmag.com/opinion/187-the-urgent-relevance-of-hannah-arendt

Hannah Arendt

1906 - 1975

Hannah Arendt była wybitną niemiecko-amerykańską filozofką, teoretyczką polityki i pisarką znaną ze swojego wpływowego wkładu w filozofię polityczną i analizę totalitaryzmu. Poczyła przełomowe obserwacje na temat natury władzy, autorytetu i działań politycznych, kwestionując konwencjonalną myśl polityczną. Pisma Arendt, w tym "Kondycja ludzka" i "Początki totalitaryzmu", są nadal badane i dyskutowane ze względu na ich głęboki wgląd w kondycję ludzką i dynamikę polityki.

Hannah Arendt była znana ze swojego złożonego i multidyscyplinarnego podejścia do filozofii. Czerpała z różnych tradycji intelektualnych, w tym egzystencjalizmu, fenomenologii i teorii politycznej, co sprawia, że jej praca jest trudna do sklasyfikowania w ramach jednej szkoły filozoficznej. Jej wkład intelektualny nadal kształtuje dyskusje w filozofii, teorii politycznej, etyce i naukach społecznych.

DÉCLARATION DES DROITS DE LA
FEMME ET DE LA CITOYENNE,

*A décréter par l'Assemblée nationale dans
ses dernières séances ou dans celle de
la prochaine législature.*

P R É A M B U L E.

Les mères, les filles, les soeurs, représentantes de la nation, demandent d'être constituées en assemblée nationale. Considérant que l'ignorance, l'oubli ou le mépris des droits de la femme, sont les seules causes des malheurs publics et de la corruption des gouvernemens, ont résolu d'exposer dans une déclaration solennelle, les droits naturels, inaliénables et sacrés de la femme, afin que cette déclaration, constamment présente à tous les membres du corps social, leur rappelle sans cesse leurs droits et leurs devoirs, afin que les actes du pouvoir des femmes, et ceux du pouvoir des hommes pouvant être à chaque instant comparés avec le but de toute institution politique, en soient plus respectés, afin que les réclamations des citoyennes, fondées désormais sur des principes simples et incontestables, tournent toujours au maintien de la constitution, des bonnes moeurs, et au bonheur de tous.

En conséquence, le sexe supérieur en beauté comme en courage, dans les souffrances maternelles, reconnaît et déclare, en présence

Deklaracja praw kobiety i obywatelki 1791

"Deklaracja praw kobiety i obywatelki" (Déclaration des droits de la femme et de la citoyenne) to dokument, który powstał podczas rewolucji francuskiej pod koniec XVIII wieku. Został napisany przez francuską feministkę i działaczkę polityczną Olympe de Gouges w 1791 roku i został zainspirowany Deklaracją Praw Człowieka i Obywatela, która była fundamentalnym dokumentem Rewolucji Francuskiej.

De Gouges skonstruowała swoją deklarację w sposób podobny do Deklaracji Praw Człowieka, podkreślając ideę, że kobiety również powinny korzystać z tych samych podstawowych praw i wolności, co mężczyźni. Opowiadała się za równym udziałem w życiu politycznym, prawami własności i dostępem do edukacji dla kobiet.

Pomimo swojego pionierskiego charakteru, Deklaracja Praw Kobiety i Obywatelki nie zyskała szerokiego poparcia podczas Rewolucji Francuskiej. Rząd rewolucyjny nie przyjął jej zasad, a Olympe de Gouges została ostatecznie aresztowana i stracona w 1793 roku podczas rządów terroru.

“PIONEERING.” – *TELEGRAPH* (UK)

“A MUST-READ FOR EVERY WOMAN.” – *COSMOPOLITAN* (UK)

laura bates

EVERYDAY

SEXISM

THE PROJECT THAT INSPIRED A WORLDWIDE MOVEMENT

Everyday Sexism Project

2012

Everyday Sexism Project to internetowa platforma crowdsourcingowa i ruch społeczny założony przez Laurę Bates w 2012 roku. Jego celem jest dokumentowanie i podnoszenie świadomości na temat codziennych przypadków seksizmu i dyskryminacji ze względu na płeć, których kobiety i osoby marginalizowane doświadczają w swoim codziennym życiu. Projekt zachęca ludzi do dzielenia się osobistymi historiami seksizmu i dyskryminacji, podkreślając powszechność takich kwestii w społeczeństwie.

Na przestrzeni lat w ramach projektu Everyday Sexism zebrano ogromną ilość danych na temat przypadków seksizmu. Dane te zostały wykorzystane do celów badawczych i przyczyniły się do szerszych dyskusji na temat nierówności płci i dyskryminacji. Odegrał on znaczącą rolę w rzuceniu światła na wszechobecną naturę seksizmu i dyskryminacji w społeczeństwie.

Zapoznaj się z platformą projektu Everyday Sexism w różnych językach: <https://everydaysexism.com/>

Project Stree

Woman is our tomorrow.

Aktywizm na rzecz równości menstruacyjnej

2010

"Sprawiedliwość menstruacyjna" odnosi się do koncepcji zapewnienia wszystkim osobom dostępu do produktów menstruacyjnych, informacji i udogodnień niezbędnych do radzenia sobie z menstruacją w zdrowy i godny sposób. Odnosi się do wyzwań stojących przed osobami, które mają trudności z zakupem produktów menstruacyjnych, nie mają dostępu do urządzeń sanitarnych lub spotykają się z napiętnowaniem i dyskryminacją związaną z menstruacją. "Ubóstwo menstruacyjne" jest podzbiorem tej kwestii, koncentrującym się w szczególności na barierach finansowych, które uniemożliwiają jednostkom dostęp do odpowiedniej higieny menstruacyjnej.

Organizacje kobiece i aktywiści na całym świecie aktywnie zajmują się kwestią równości i ubóstwa menstruacyjnego poprzez różne inicjatywy: dostarczanie bezpłatnych lub dotowanych produktów menstruacyjnych osobom potrzebującym, w tym szkołom, schroniskom i ośrodkom społecznym; opowiadanie się za zmianami w polityce, aby produkty menstruacyjne były bardziej przystępne cenowo i dostępne; destygmatyzacja menstruacji poprzez zapewnienie kompleksowej edukacji menstruacyjnej i promowanie otwartych dyskusji.